

5 λεπτά με τον Άρη Μαραγκόπουλο

- ✚ Ο αρχικός τίτλος του νέου βιβλίου σας ήταν *Μνημόσυνο ή εκδρομή*, όμως εντέλει καταλήξατε στο *Ω! Τι υπέροχη εκδρομή!* Τι σηματοδοτούσε η λέξη «μνημόσυνο» στην αρχική εκδοχή του τίτλου;
- ✚
- ✚ Η λέξη «μνημόσυνο» εμφανίζεται πάνω από εκατό φορές στο μυθιστόρημα. Κι αυτό επειδή με διαφορετικές αφορμές οι ήρωες του βιβλίου οργανώνουν, δίκην πολυπρόσωπης εκδρομής, κάποιες επιμνημόσυνες συναθροίσεις προς τιμήν χαμένων συντρόφων τους – κοσμικές, όχι θρησκευτικές συναθροίσεις, οι οποίες σφραγίζουν ποικιλοτρόπως τον βίο τους. Η αντίξοχη διάζευξη μνημόσυνο / εκδρομή εμπεριέχει στην επιτακτική ειρωνεία της το πνεύμα, το νόημα, και το κριτικό ύφος του όλου κειμένου. Γι' αυτό και κάποιες φορές μετανιώνω που δεν διατήρησα τον αρχικό τίτλο...
- ✚
- ✚ Σε συνέντευξή σας στην Book Press, είχατε πει πως όταν γράφετε, εμπνέεστε «από κάτι φαινομενικά δευτερεύον, ένα ασήμαντο περιστατικό στον δρόμο, μια φωτογραφία, μια συνάντηση με ενδιαφέροντες ανθρώπους, μια γυναίκα, ένα παιδάκι, ένα δάκρυ, ένα οποιοδήποτε fait divers, μια είδηση, μια ερωτική μνήμη». Στην προκειμένη περίπτωση, υπάρχει κάποιο αντίστοιχο «δευτερεύον» περιστατικό που σας έδωσε την απαραίτητη έμπνευση;
- ✚
- ✚ Μα και βέβαια! Πρόκειται για τον πίνακα του Καμίλ Πισαρό που κοσμεί το εξώφυλλο του μυθιστορήματος. Με τον συγκεκριμένο πίνακα διασταυρώθηκα για πρώτη φορά στα φοιτητικά μου χρόνια, στο Παρίσι. Τράβηξε ξανά την προσοχή μου στη διάρκεια ενός ντοκιμαντέρ για τον ζωγράφο. Ήταν η εποχή που είχα αρχίσει να σχεδιάζω το *Ω! Τι υπέροχη εκδρομή!* Πριν από αυτή την ευτυχή «σύμπτωση» το μυθοπλαστικό σκαρίφημά μου έμοιαζε καλωδίωση σε νέο οικοδόμημα, δικτυωμένη μεν, αλλά δίχως ρεύμα. Μόλις αντίκρυσα πάλι αυτόν τον λησμονημένο Πισαρό της νεότητάς μου, στην κυριολεξία ηλεκτρίστηκα, το ρεύμα διέτρεξε αυτομάτως όλη την «καλωδίωση» και το μυθιστόρημα σιγά σιγά άρχισε να πάλλεται εντός μου ως εμβρυώδης ύλη!
- ✚
- ✚ Το *Ω! Τι υπέροχη εκδρομή!* είναι η συνέχεια του μυθιστορηματός σας *Φλλοστ, φλλοστ, φλλοσσστ*, που τιμήθηκε με το Βραβείο Νίκου Θέμελη το 2021. Γιατί

επιλέξατε να επιστρέψετε στους ίδιους χαρακτήρες; Ποιες εκκρεμότητες έπρεπε να τακτοποιήσετε;

Ολοκλήρωσα το προηγούμενο μυθιστόρημα με πλήρη συνείδηση ότι αργά ή γρήγορα θα επανέλθω στην αφήγηση του ρευστού παρόντος: οι δευτεροαγωνιστές θα απαιτήσουν οπωσδήποτε να ακουστούν, οι νεότεροι, σιωπηλοί ως εκεί, θα διεκδικήσουν πράγματα από τους γηραιότερους κι οι τελευταίοι, εξ ανάγκης, θα αναστοχαστούν τις βεβαιότητές τους. Έτσι δεν προχωρά η ζωή; Τους χαρακτήρες στο *Φλλσστ*, *φλλσστ*, *φλλσστ* καθορίζει ένα ασφυκτικό κοινωνικό πλαίσιο: εντός του όλοι τους αντιδρούν περίπου ψυχαναγκαστικά. Στο *Ω! Τι υπέροχη εκδρομή!* τους χαρακτήρες διαμορφώνει η αβυσσαλέα ανάγκη να υπερβούν αυτό το πλαίσιο.

Σε αντίθεση με προηγούμενα έργα σας, όπως το *Χαστουκόδεντρο* (2012) και το *Πολ και Λόρα* (2016), δυο ιστορικά μυθιστορήματα, τα πρόσφατα βιβλία σας εκτυλίσσονται στο παρόν, απ' τα χρόνια της κρίσης μέχρι το 2020. Μπορούν να υπάρξουν «ήρωες» στην Ελλάδα του σήμερα;

Κάθε απόπειρα να αποδοθεί το παρόν διά της μυθοπλασίας δοκιμάζει τις αντοχές του συγγραφέα. Η μυθοποίηση του παρόντος είναι πιο απαιτητική σε σύγκριση με τη μετάπλαση του παρελθόντος: εδώ δεν υπάρχει ασφαλής απόσταση στη θεώρηση των πραγμάτων και ο συγγραφέας, εκών άκων, εμπλέκεται στην ιστορία του. Οι ήρωες του σήμερα, όπως οι κολυμπητές στο *Φλλσστ*, *φλλσστ*, *φλλσστ* ή όπως οι αγριεμένοι τύποι στο *Ω! Τι υπέροχη εκδρομή!* είναι «Οι Πολλοί» – γι' αυτό και παραμένουν εξ ορισμού ασύλληπτοι: φευγάλοι και «φευγάτοι», δίχως αρχή, μέση, τέλος, πολύ καταθλιμμένοι, ακόμα κι όταν επιθυμούν, ακόμα κι όταν ονειρεύονται, πολύ ταπεινοί για να είναι τραγικοί με την παραδεκτή έννοια του όρου. Ασύλληπτοι, όπως ένα ετερόκλητο πλήθος διαδηλωτών.

Κάποιοι λένε, «ένα μεγάλο μυθιστόρημα, χρειάζεται ένα μεγάλο θέμα». Ποιο θα λέγατε ότι είναι το βαθύτερο θέμα στο δικό σας μυθιστόρημα;

Η συλλογική μελαγχολία ως σύμπτωμα των βιασμένων, υποταγμένων συνειδήσεων. Η εκβιασμένη χαρά της ζωής. Η αστραπιαία γήρανση του παρόντος πριν καταστεί παρελθόν. Η στειρότητα του πιθανού μέλλοντός μας.